

[Socialministeren.]

vedfigurerne, om jeg så må sige, går igen. Jeg vil næsten tro, at det ærede medlem hr. Poul Sørensen i sin kollega, det ærede medlem hr. Poul Møller vil finde en kritiker af just sammensætningen af en sådan kommission. Det positive arbejde, som den ene fløj i kommissionen har udført sammen med sekretariat og formand, er kommet dette lovforslag til gode, og for så vidt har arbejdet i sandhed ikke været spildt. Men det har jo ikke været muligt at få et frugtbart samarbejde med det ærede medlem; arbejdsløsheds-kassernes repræsentanter har manglet, kunne man sige, en aktivt medarbejdende modpart. Det foreliggende lovforslag er — og det er dog det afgørende — sagligt set et fremskridt, og det synes jeg at også oppositionen godt kunne erkende. Hovedsagen er for mig den, som blev fremført af oppositionen, da man sidste år behandlede spørgsmålet om Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasse her i tinget, at denne sag må ses i en større helhed, og jeg har søgt at skabe mulighed for, at sagen ses som et element i en større helhed.

Må jeg til slut sige, at vi ønsker naturligvis på hele dette område beskæftigelse fremfor arbejdsløshed og dermed sammenhængende arbejdsløshedsunderstøttelser, men hvis arbejdsløsheden vokser, må også samfundet gå ind i medansvaret og derigennem vise sin solidaritet.

Udvalgets ordfører (Peter Ravn): Jeg har kun nogle få bemærkninger at gøre i den debat, der her føres.

Den behandling, lovforslaget har fået i udvalget, er blevet kritiseret fra forskellig side, mest af det ærede medlem hr. Poul Sørensen og det ærede medlem hr. Lorentzen. Hertil vil jeg sige, at jeg synes, der har været en reel lejlighed til at stille ændringsforslag, hvis man havde ønsket det. Intet af alt dette kan dog komme overraskende for nogen af de ærede medlemmer. Det ærede medlem hr. Poul Sørensen har jo som socialminister selv tidligere beskæftiget sig med disse spørgsmål. I den kommission, der blev nedsat i 1953, har alle disse ting stået på dagsordenen, og nu har vi behandlet de samme emner i folketingsudvalget. Jeg synes, der må komme det øjeblik, hvor

alle overvejelser må slutte og handlingen, begynde. Jeg tror, at det ærede medlem for længst har gjort sig visse tanker om, hvordan disse spørgsmål skal løses, og havde der været vilje dertil, kunne der godt i dag fra de ærede medlemmer have foreligget et ændringsforslag eller et andet forslag omhandlende arbejdsløshedslovgivningen.

Med hensyn til Metalarbejdernes Arbejdsløsheds-kasse har det ærede medlem hr. Hans Rasmussen allerede gjort nogle bemærkninger, men jeg vil lige føje en kommentar til. Det, man særligt har beskæftiget sig med for denne kasses vedkommende, er, at den vil få større tilskud end tidligere. Jeg kunne fristes til at sige, at ligegyldigt hvad Metalarbejdernes Arbejdsløsheds-kasse havde foretaget sig, var den blevet kritiseret i dag. Det er dette med at tage hatten op og lade hatten ligge, lige galt er det. Der er nu blevet redegjort for, hvad årsagen er til, at metalarbejderne fortsat vil få tilskud; det er kort og godt, fordi de før havde et lavt kontingent og af den grund har fået et lavt statstilskud, medens de efter den nye ordning, hvorefter tilskuddet udredes i forhold til den udbetalte understøttelse, vil få noget mere. Jeg er sikker på, at hvis metalarbejderne havde sat deres kontingent i vejret og derved fået større statstilskud, ville man i dag have kritiseret det og sagt: nu har kassen opsparet en formue på statens bekostning.

Man har også villet fremstille det sådan; at nu vil en hel del af de kasser, der er godt stillet, måske endda faktisk få det bedre, medens de dårligst stillede kasser må sejle deres egen sø. Denne fremstilling er urigtig. Efter det foreliggende forslag vil de dårligst stillede kasser få betydeligt større tilskud end tidligere.

I bilagene til lovforslaget findes en opgørelse, der kort og godt siger, at i regnskabsåret 1956-57 har Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasse udbetalt 185,3 mill. kr. i understøttelse. Efter den nugældende lov får de et tilskud på 127,2 mill. kr., og heri er medregnet det ekstraordinære statstilskud, de får som vanskeligt stillet kasse. Men efter lovforslaget ville de have fået 140,3 mill. kr., altså et betydeligt større tilskud. Det kan måske også belyses på en lidt anden måde ved at sige, at i det samme